

Ez kapitola 32.

[1] Dvanáctého roku ve dvanáctém měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, začni žalozpěv nad faraónek, králem egyptským. Zapěj o něm: K mladému lvu mezi pronárody jsi byl přirovnán, byl jsi jako drak v mořích, prodíral ses svými proudy, nohama jsi kalil vodu a čeřil její proudy." [3] Toto praví Panovník Hospodin: "Rozestřu na tebe svou síť společenství četných národů a vytáhnou tě mým nevodem. [4] Vyvrhnu tě na zem, pohodím tě na povrch pole, usadím na tobě kdejaké nebeské ptactvo, nasytím tebou zvěř celé země. [5] Rozházím tvé tělo po horách, hromadami tvého masa naplním údolí. [6] Proudem tvé krve napojím zemi až k horám, řečiště se naplní krví z tebe. [7] Až budeš zhasínat, zakryjí nebesa, zatemním jejich hvězdy, slunce zakryjí oblakem a měsíc nevydá světlo. [8] Zatemním nad tebou na nebi všechna jasná světla, na tvou zemi sešlu tmu, je výrok Panovníka Hospodina. [9] Srdce četných národů naplním hořem, až uvedu tvou zkázu ve známost mezi pronárody, v zemích, které neznáš. [10] Úděsem nad tebou naplním četné národy, jejich králové strnou nad tebou hrůzou, až proti nim zamávám svým mečem, všichni se budou neustále třást o svůj život v den tvého pádu." [11] Toto praví Panovník Hospodin: "Dolehne na tebe meč babylónského krále; [12] meči bohatýrů srazím tvůj hlučící dav, meči všech krutých pronárodů. Ti svrhnou v záhubu pýchu Egypta; vyhlazen bude všecken jeho hlučící dav. [13] Vyhubím všechna jeho zvířata u hojných vod, nezkalí je už lidská noha, nezkalí je ani kopyta zvířat. [14] Tehdy čirými učiním jejich vody a jejich proudy potečou jako olej, je výrok Panovníka Hospodina. [15] Egyptskou zemi učiním zpustošeným krajem, zpustošena bude země se vším, co je na ní, až v ní pobijí všechny obyvatele. I poznají, že já jsem Hospodin." [16] "To je žalozpěv a jako žalozpěv se bude zpívat, jako žalozpěv jej budou zpívat dcery pronárodů, žalozpěv nad Egyptem a vším jeho hlučícím davem, je výrok Panovníka Hospodina." [17] Dvanáctého roku, patnáctého dne téhož měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, běduj nad hlučícím davem Egypta, sraz jej dolů, jej i dcery pronárodů i jejich vznešené do nejhlubších útrob země s těmi, kdo sestupují do jámy. [19] Jsi snad milejší než kdokoli jiný? Sestup, budeš uložen k neobřezancům." [20] Padnou mezi skolené mečem; meč je už předán. Odtáhněte jej i všecken jeho hlučící dav. [21] Zprostředka podsvětí nejsilnější bohatří budou mluvit k němu a jeho pomahačům: 'Sestoupili, ulehli neobřezanci skolení mečem.' [22] Tam je Asýrie a celé její shromáždění; kolem krále jsou hroby všech skolených, padlých mečem. [23] Vykázali jí hroby v nejhlubší jámě; kolem jejího hrobu je i její shromáždění, všichni skolení, padlí mečem, ti, kteří šířili děs v zemi živých. [24] Tam je Élam, kolem jeho hrobu všecken jeho hlučící dav, všichni skolení, padlí mečem, neobřezanci, kteří sestoupili do nejhlubších útrob země; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. [25] Dali mu lože mezi skolenými, se vším jeho hlučícím davem. Kolem krále jsou hroby všech jeho neobřezanců, skolených mečem; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. Vykázali mu hrob mezi skolenými. [26] Tam je Mešek-Túbal a všecken jejich hlučící dav; kolem krále jsou hroby všech neobřezanců, skolených mečem; šířili svůj děs v zemi živých. [27] Nebudou ležet s bohatýry, padli jako neobřezanci. Oni sestoupili do podsvětí se svou válečnou zbrojí a pod hlavy jim byly dány jejich meče. Jejich nepravosti však lpí na jejich kostech, neboť děs oněch bohatýrů byl v zemi živých. - [28] I ty, faraóne, budeš zlomen, svržen mezi neobřezance, ulehneš ke skoleným mečem. [29] Tam je Edóm, jeho králové a všechna jeho knížata, i se svou bohatýrskou silou; jsou uloženi ke skoleným mečem, ulehli k neobřezancům, k těm, kdo sestupují do jámy. [30] Tam jsou všichni vůdcové severu a všichni Sidóňané, sestoupili ke skoleným. Pro děs, který šel z jejich bohatýrské síly, jsou zahanbeni; ulehli, neobřezanci, ke skoleným mečem a nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. [31] Farao je spatřil a potěší se vším tím hlučícím davem. Jsou skoleni mečem, faraó i celé jeho vojsko, je výrok Panovníka Hospodina; [32] šířil jsem jím svůj děs v zemi živých. Uložen je faraó i všecken jeho hlučící dav mezi neobřezance ke skoleným mečem, je výrok Panovníka Hospodina."